

førge de fleste af de smaa løbende diplomatiske Forretninger, der foresalbe.

Formanden: Maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en Lov om Indtægter for Statskassen og ikke om Udgifter, der forhandles. Det ærede Medlem nævnte vel før, at han kun eksempelvis vilde fremhæve Udgifterne, men det forekommer mig, at det ærede Medlem gaaer noget dybere ind paa de enkelte Udgifters Bestaafenhed, end det dog kan være rigtigt under en Forhandling, som ikke angaaer, hvorvidt Udgifterne skulle indskrænkes eller ikke, men hvor der foreligger en Lov, som kun angaaer, hvorledes Indtægten skal stilles tilstede for Statskassen.

A. Sager: Jeg skal gjerne høre mig for den ærede Formands større Bidsdom, men det forekommer mig, at naar jeg skal begrunde mit Forslag om en større Nedsættelse af Udgifterne, maa jeg vise, hvorledes jeg har tænkt mig, at man uden Skade kan foretage en saadan.

Formanden: Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der ikke foreligger noget Forslag om en Nedsættelse af Udgifterne; det er Forslag om Nedsættelse af Indtægten, der foreligger.

A. Sager: Mit Forslag gaaer ud paa at nedsætte Udgiften, som er foreslaaet ved denne Lov.

Formanden: Der er ingen Udgift for Statskassen foreslaaet ved Loven, det er kun til den Indtægt, der er at bevilge Statskassen, hvortil det ærede Medlem har stillet Forslag om at nedsætte Statsens Beløb.

A. Sager: Jeg vil begrunde mit Forslag, indtil den ærede Formand standser mig. — Naar jeg dernæst seer, at der er paatænkt en Udgift . . .

Formanden: Naar det ærede Medlem vil begrunde sit Forslag paa den Maade, skalde jeg dog meget ønske, at det ærede Med-

lem vilde afforte sin Begrundelse og ikke gennemgaae de enkelte Udgifter, thi det hører ikke ind under Sagen.

A. Sager: Jeg kan ikke forlange, at ærede Medlemmer skulle gaae ind paa mit Forslag, der er et Mindretals Forslag, medmindre jeg påviser, hvorledes Finanserne kunne hjælpe sig med mindre Udgifter, end dem, der ere paaregneede. Vor hele nuværende Indretning er jo et forviklet Forhold; Rigsraad og Rigsdag spille saaledes mellem hinanden, at man ikke godt kan holde dem hver for sig. Derfor Regjeringen vil foretage saadanne Reforme i sine Udgifter, som vist flere af os ville finde rigtige, vil den kunne hjælpe sig med det Beløb, og med meget mindre end det Beløb, som vil komme ud af Krigsstaten efter mit Forslag. Der er bevilget til Krigsministeriet en større Sum, end der efter min Mening behøves. Jeg vil strax nævne, at, forat kunne foretage saadanne Besparelser, er det Første, der møder os, en Post, der bestandig har været betragtet som aldeles unødvendig, og som derfor burde bortfalde; det er Generaladjutantposten, som koster circa 6000 Rd. om Aaret, og som for nylig er besat, skøndt, saavidt jeg veed, flere Krigsministre bestandig have udtalt sig mod Nytten deraf. Naar vi nu see hen til vor hele Tilstand, bliver det ogsaa et Spørgsmaal, om det er rigtigt at gjøre de overordentlig store Udgifter, som begge Garberne medføre — man vil finde, at det er omtrent 100,000 Rd., uden at det er muligt for noget fornuftigt Mennefte, efter min Anskuelse, at see den mindste grundede Anledning til efter vor nuværende Tilstand at vedblive med en saa aldeles urimelig Luxusgjensand som denne; 100,000 Rd. er, troer jeg, meget lavt anslaaet for denne Udgift. Naar vi nu komme til at betragte en anden Hovedudgift under Krigsministeriet, nemlig Cavalleriet, saa holder jeg mig overbevist om, at alle fornuftige Militaire ville give mig Ret i, at det Høieste, vi burde holde, vilde være 12 Escadroner Cavalleri.

Formanden: Jeg maa dog henstille til det ærede Medlem, om det ærede Medlem ikke vil indsee, at naar det ærede Medlem saaledes